

KOALÍCIA OCHOTNÝCH. Po bezdôvodnom útoku „koalície ochotných“ na Irak vznikla nová „koalícia ochotných“ pre majdan a vyvolanie vojny na Ukrajine

- MANAGER007 | 22. března 2024

ČESKO: Po bezdôvodnom útoku „koalície ochotných“ na Irak tu máme opäť „koalíciu ochotných“, ktorí stáli aj na počiatku štátneho prevratu na Ukrajine. Nemecko, Francúzsko a Poľsko boli garantmi dohody medzi prezidentom Janukovyčom a predstaviteľmi Majdanu, dohody, ktorá požadovala riešiť krízu vytvorením vlády národnej jednoty. Ak by sa bola vytvorila vláda národnej jednoty, tak Ukrajina by sa nemohla stať nástrojom politiky proti Rusku a vojenský konflikt by medzi Ruskom a Ukrajinou nevznikol.

Majdanská opozícia však hneď na druhý deň dohodu porušila tým, že uskutočnila štátny prevrat (dohoda bola dosiahnutá 21. februára 2014 a štátny prevrat sa uskutočnil 22. februára 2014). Nemecko, Francúzsko a Poľsko ako garanti dohody ani slovom neodsúdili štátny prevrat, t.j. politicky ho odsúhlasili, čím ale ukázali, že svoju funkciu garantov nemysleli vážne. Ako vieme, dvaja z „koalície ochotných II“, Francúzsko a Nemecko, boli tiež garantmi Minských dohôd a aj v tomto prípade sa zachovali rovnako ako garanti majdanskej dohody.

Nielen realita ukázala, ale aj garanti to sami potvrdili, že dohodu podpísali nie preto, aby sa realizovalo mierové urovnanie konfliktu, ale preto, aby sa ukrajinská armáda posilnila. Výsledkom bolo vybudovanie obrannej línie pozdĺž hraníc DNR a LNR a odhodlanie ukrajinskej armády, cvičenej a vyzbrojovanej Severoatlantickou alianciou, vyriešiť problém vojensky.

„Koalícia ochotných II“ vyhlasuje, že jej cieľom je pomôcť Ukrajine. Lenže jej doterajšia pomoc Ukrajine vyústila do jej súčasného vojenského pustošenia. Čo asi môžeme očakávať od tejto koalície, keď teraz vyhlasuje ďalšiu pomoc Ukrajine, a jadrom pomoci bude „koalícia raketového delostrelectva dlhého doletu“? Osobne si myslím, že to bude posledný klinec „pomoci“ do ukrajinskej rakvy a rázny krok k vojne s Ruskou federáciou.

Dnes sa všetko cvalom blíži k otvorenej a bezprostrednej vojne medzi alianciou NATO a Ruskom, vojne, ktorá už nebude sprostredkovaná ukrajinskou armádou. „Koalícia ochotných II“ je akýsi medzičlánkom na ceste k ich priamej konfrontácii.

Nemecko, Francúzsko a Poľsko sú síce štátmi NATO, ale nemajú – a myslím si, že pre odpor viacerých členov – mandát NATO k vojenskej účasti vo vojne na Ukrajine ani nedostanú. Vojenský, a tým aj politicko-bezpečnostný spor medzi alianciou NATO a Ruskom sa dostáva do „medzibodu“, teda do bodu medzi priamou a nepriamou konfrontáciou a ak sa to neprevalí na jadrovú vojnu, tak to tak ostane aj po ukončení špeciálnej vojenskej operácie.

Znamená to, že koalícia „ochotných“ Rusko neporazí a ani mu nezabráni v dosiahnutí cieľov ŠVO a súčasne s tým sa aj pôvodný zvyšok Ukrajiny ešte rozpadne.

V uvedenom zmysle sú už od roku 2014, t.j. od majdanského prevratu, ktorým sa začal rozpad Ukrajiny, známe predstavy o tom, ako Ukrajina, ktorá sa dala plne do služieb západu v boji proti Rusku, skončí. Západná časť pripadne v nejakej forme Poľsku a Zakarpatsko bude v nejakej forme

súčasťou Maďarska. Ale podstatou rozpadu bude vytvorenie neutrálnej, nárazníkovej zóny s centrom v Kyjeve, ktorá bude oddelovať Rusko od krajín NATO. Uvedené riešenie povedie v ďalšom období buď k postupnej normalizácii vzťahov najmä medzi Ruskom a EÚ, alebo to bude len forma prípravy na „posledný“ boj.

Bývalý indický diplomat [M. K. Bhadrakurma](#) cituje vo svojom príspevku čínskeho komentátora, ktorý J. Stoltenberga prirovnal k vedúcemu pohrebnej firmy, ktorá počas mieru nezarába. Z môjho pohľadu NATO nie je len pohrebná firma, ktorá zarába na vojnových konfliktoch, ale vo vzťahu k Ukrajine je pohrebnou firmou aj v inom slova zmysle. Dnes sa totiž jasne ukazuje, že výsledkom starosti aliancie o Ukrajinu bude jej pohreb.

Reči o tom, že ak Rusko na Ukrajine dosiahne svoje ciele, pôjde ďalej, pôjde dobývať EÚ, sa neopierajú o realitu, ale len o svetovládne politické túžby NATO a túžby zbrojárskych firiem nalepených na vojenské vízie NATO smerujúce k porážke Ruska.

Ak vzťahy EÚ s Ruskom po skončení vojny nadobudnú pod vedením USA a NATO povahu prípravy na „posledný“ boj s Ruskou federáciou, tak NATO svoje hrobárske úspechy iste rozšíri o pochovanie EÚ, ktorá podľa mňa politicko-ekonomické vyostrovanie vzťahov s Ruskou federáciou neprežije.

ZDROJ: Nové slovo

AUTOR: Vladimír Manda